Moldova Suverană

COTIDIAN AL GUVERNULUI REPUBLICII MOLDOVA

Ziarul apare de la 1 mai 1924 — JOI, 16 IULIE 1992 — NR. 99 (17989) — PREȚUL 1 rub.

MS — PAG. 2 — BANII SE «ÎNMULȚESC», DACĂ-S MATERIALIZAȚI ÎN TEHNOLOGII DE MARE RANDAMENT

PAG. 3 — RĂSPUNDERE PENTRU PROTEJAREA DEMNITĂȚII UMANE A CETĂȚENILOR DE CĂTRE STAT

PAG. 4 — SCRIITORII SE GÎNDESC MAI ÎNTÎI LA SUFLET ȘI PE URMĂ LA BURTĂ...

Primul Ministru s-a deplasat în zona de conflict

In după-amiaza zilei de 14 iulie, Primul Ministru al Moldovei, dl Andrei Sangheli, s-a deplasat în satul Cocieri pentru a urmări la fața locului procesul de dezangajare a forțelor și de retragere a tehnicii de luptă de pe pozițiile ocupate de părțile în conflict — transmite agenția Moldova-pres.

In cadrul întîlnirilor Primului Ministru cu comandanții detașamentelor Forțelor Armate ale Moldovei au fost discutate o serie de probleme cu care acestia se confruntă pe poziții, exprimîndu-se și unele doleanțe în legătură cu formarea noului guvern al republicii. Primul Ministru s-a întîlnit, de asemenea, cu locuitorii satului Cocieri, cu care a întreținut o discuție despre căile de acordare a ajutoarelor din partea Guvernului pentru compensarea pagubelor materiale pricinuite sătenilor ca urmare a acțiunilor de luptă, fiind abordate, de asemenea, problemele normalizării cît mai grabnice a situației în zona de conflict și reintrării vieții pe făgaș pașnic.

Gardiștii nu încetează focul

Potrivit unui comunicat al Ministerului Apărării al Republicii Moldova, în ultimele 24 de ore situația din zona de conflict s-a menținut în general calmă. Cu toate acestea, la Bender forțele separatiste au efectuat tiruri cu diferite arme și cu aruncătoare de mine.

La 13 iulie, în zona de nord a orașului, din partea cartierului de vile, s-au lansat asupra pozițiilor apărate de forțele moldovenești două mine și s-a deschis focul din diferite tipuri de arme. La 21.10 în preajma unei cantine au explodat trei mine, înregistrîndu-se un rănit în rîndul militarilor. La 21.47, inamicul a deschis focul în perimetrul cinematografului «Drujba», iar la 22.38 s-a tras asupra pozițiilor moldovenești din apropierea microraionului Solnecinîi.

In dimineața zilei de 14 iulie, comisarul de poliție al orașului, Gusleakov, a informat că din zona cimitirului se trage atît asupra pozițiilor moldovenești, cît și ale inamicului, tirurile fiind observate de pe înălțimea Suvorov de către reprezentanți ai ambelor părți.

Moldova-pres.

Doamna Pendleton la Ministerul Apărării

Marți, 14 iulie, ministrul apărării al Republicii Moldova, general de divizie Ion Costaș, a avut o întrevedere cu doamna Mary Pendleton, însărcinat cu afaceri al S.U.A. In cadrul convorbirii ministrul apărării a făcut o succintă trecere în revistă a evenimentelor de ultimă oră din zona de conflict, referindu-se, totodată, și la esența acestuia și la cauzele care l-au generat.

Doamna Mary Pendleton a fost informată în mod detaliat despre rolul armatei a 14-a a Rusiei în conflictul armat, prezentîndu-i-se date concrete despre cantitatea de armament și tehnică de luptă transmisă separatiștilor, precum și copii ale declarațiilor și ultimatumurilor adresate în diferite perioade Guvernului Moldovei de către comandanții acestei armate.

Domniei sale i-au fost puse, de asemenea, la dispoziție date privind numărul de victime în rîndul populației pașnice, cronica evenimentelor recente de la Bender.

Un aspect aparte al convorbirii l-a constituit problema retragerii armatei a 14-a de pe teritoriul Moldovei. In acest context, domnul Ion Costaș a mulțumit Statelor Unite pentru sprijinul acordat republicii și eforturile depuse în vederea reglementării conflictului prin metode politice. Doamna Mary Pendleton a dat asigurări că S.U.A. vor susține și pe viitor aspirațiile poporului moldovean de edificare a unui stat cu adevărat independent și suveran.

Serviciul de presă al Ministerului Apărării al Republicii Moldova.

Declarația lui Maracuța

CHIȘINAU, 14 (Rompres — Moldova-pres). Calificînd întrevederea cu vicepreședintele Rusiei, Aleksandr Rutkoi, drept «lungă și deosebit de grea», Grigori Maracuța, unul din liderii autoproclamatei republici nistrene, a opinat că «liderii Rusiei impun autorităților din Transnistria poziția oficială a Chișinăului».

Intr-un interviu acordat telefonic agenției ITAR-TASS, Maracuța a spus următoarele despre întrevederea liderilor separatiști cu Aleksandr Rutkoi: «Nimeni nu vrea să vorbească despre federație, despre autonomia Transnistriei sub o formă sau alta și nici despre independență». Important pentru interlocutorii noștri de ieri a fost reîntoarcerea deputaților din stînga Nistrului în Parlamentul de la Chișinău, pentru ca acolo să pună, înainte, problema statutului Transnistriei. Dar cum să se reîntoarcă deputații, de vreme ce și-au depus mandatele? Lucrul acesta este imposibil» — a adăugat Maracuța.

Un nou act al separatiștilor

Sistemul ideologic al separatiștilor de la Tiraspol, care se află acum într-o agonie totală, întreprinde încercări disperate de a tensiona în mod artificial atmosfera în stînga Nistrului, în acest scop, Smirnov, și anturajul său au pus la cale în raioanele răsăritene colectarea de semnături pe un apel către conducerea Rusiei, în care roagă să nu fie retrasă armata a 14-a de pe teritoriul Moldovei. Ca multe alte asemenea campanii pentru desfășurarea a tot soiul de referendumuri și colectări de semnături, și această acțiune se desfășoară prin exercitarea de presiuni asupra populației. In legătură cu aceasta corespondentul agenției Moldova-pres a aflat din surse demne de încredere că «inițiatorii» colectării au reușit să obțină pe cale nelegală circa o sută de mii de semnături. Acest lucru a fost posibil, datorită includerii active în această operație a reprezentanților organelor locale ale puterii smirnoviste și, mai ales, a miliției-nilor de sector. Drept exemplu poate fi reprodusă colectarea de semnături pe «apel» în satele Delacău, Crasnaia Gorca, în alte așezări din raionul Grigoriopol. Reprezentanții puterii autoproclamatei republici folosesc orice metode, inclusiv mîrșave, pentru a-și atinge scopul. Căci se știe că «scopul scuză mijloacele»...

OPINII

O miză prea mare

Spectrul de opinii despre cauzele evoluției situației din zona de conflict militar a Republicii Moldova e extrem de larg și variat și, din păcate, cu foarte puține soluții viabile. Ideea cu dezangajarea forțelor, care pare să aibă cei mai mulți aderenți, ar fi o soluție, dar una care în primul rînd nu ar «soluționa», și în al doilea rînd reprezintă doar o distanțare a forțelor armate sau mai exact a armamentului greu, rămînînd însă pe poziții combatanții înarmați ușor și care se pot angaja mereu în hărțuieli ce vor conduce nemijlocit la readucerea, mai devreme sau mai tîrziu, sancționat sau nesancționat de instanțele oficiale, pe pozițiile de implicare a tehnicii grele retrase. Ideea tratativelor cu Rusia, cu posibilitatea acceptării de către aceasta a unor planuri ce i-ar prejudicia interesele (de fapt sînt?) reprezintă o iluzie atîta timp cît nu i se vor satisface condițiile. Nu dorințele, nu propunerile, nici sugestiile, ci anume condițiile. Și una din aceste condiții o constituie recunoașterea de către autoritățile de la Chișinău a independenței și a statutului de subiect autonom al formațiunii rezultate din manipulările Moscovei numită Republica Moldovenească Nistreană. Acceptînd în numele păcii (ce fel de pace poate fi una ca aceasta nu e greu să se vadă) o astfel de condiție. Dincolo de aparente, partea chișinăuiană va recunoaște nu atît federalizarea, cît faptul că adevărata ei influență se termină la Varnița și la Nistru. Va fi o sursă de permanente tensiuni cu administrația părții adverse, care nu a arătat niciodată nici cel mai elementar respect părții adverse? Nu este greu să ghicim răspunsul. Dar atunci se vor adăuga alți doi factori, de care pentru moment se face, paradoxal, abstracție. Va suporta la nesfîrșit, va admite la nesfîrșit populația românească din dreapta Nistrului să fie angajată în acțiuni care o condamnă mereu la suferință, sărăcie și în primul rînd la contribuții de sînge fără rost? Și un altul va fi factorul internațional. Se vor găsi multi străini din conducerea statelor respective să trateze cu «un fel de stat», cu reprezentanții acestuia care nu dețin controlul deplin și necondiționat în formațiunea pe care se zice că o conduc? Și aici am dori să atragem atenția asupra unui extrem de primejdios fenomen de care, prin asociație, l-am numi mioritism diplomatic. Deoarece avem într-adevăr nevoie de susținere — de una masivă și în primul rînd din străinătate — tratăm orice gest, orice semn de acest gen cu o mare, cu o foarte mare adesea doză de speranță, care pînă la urmă se dovedește zădarnică, iar atitudinea străină în care se investise atîta siguranță, prezentîndu-se în consecință fie ca element de simplă politețe diplomatică, fie ca unul de promisiune care nu obligă la nimic. Vă amintiți de situațiile cu diferiți reprezentanți ai S.U.A., care în aceeași zi promiteau sprijin Moldovei și în aceeași zi sau cel tîrziu a doua zi asigurau Rusia că va primi miliardul de dolari promis? Să nu uităm că, deși gest extrem de important, amendamentul Pressler, adoptat de către Congresul Senatului S.U.A. la 1 iulie curent, nu este decît o revoluție prin care se cere executivului S.U.A. «să îndemne prin toate mijloacele guvernul rus să-și retragă armata 14-a». Or, se știe că actualul, ca, de altfel, și precedentele guverne de la Moscova, se va lăsa extrem de greu rugat să renunțe la ceva. Cu atît mai mult cu cît, de fapt, grosul acestei armate a și trecut în cadrul formațiunilor militare din republica nistreană odată, firește, cu faimoasele tancuri cu turbopropulsie T-80, considerate drept armă secretă, cu enormul depozit de armament modern de la Cobasna...

Se speră că se va obține o dezangajare, o dezamorsare a conflictului. Speranța se bazează în special pe promisiunea Președintelui Elțîn, pe angajamentele de soluționare pașnică asumate în repetate rînduri de Președintele Snegur. Este însă în favoarea realizării acestor deziderate situația reală, raportul de forțe din parlamentul, din anumite structuri statale și în primul rînd din cele implicate nemijlocit în conflict din Rusia? Vor accepta statutul de parte subordonată autorităților de la Chișinău structurile de la Tiraspol, după ce nu au făcut decît să-i opună mereu, la modul cel mai dur și mai agresiv? Este extrem de greu să se afirme ceva cu certitudine. Locotenent-colonelul A. C. militar de carieră, cu o experiență de 25 de ani în profesie, aflat pe platoul de la Coșnița, opina zilele acestea fără pretenția de a afirma un adevăr absolut următoarele: «Avem un cuvînt de zece zile ca să terminăm războiul și să obținem victoria. Dacă în acest termen nu atacăm, nu dezmembrăm gruparea lor de criminali scoși din închisori și aduși pe poziții, mai tîrziu va fi imposibilă biruința, căci raportul de forțe se va schimba în defavoarea noastră».

Nu am atacat. Au mai rămas cîteva zile pînă la expirarea termenului. Acum, la trei zile după decizia de încetare a focului și de retragere a tehnicii grele, la Bender gardiștii continuă să atace din toate tipurile de armament de asalt, de-a lungul liniei frontului, partea tiraspoleană ignoră dispoziția de retragere a mijloacelor convenite. La ce va conduce utilizarea trupelor rusești, care reprezintă, de fapt, partea agresoare, pentru dezangajare? Experiența Karabahului de Munte și a altor regiuni atestă că nu a condus la nimic bun în direcția pacificării echitabile. Să nu uităm însă și faptul că totul se produce pe fundalul unor procese extrem de rapide de revanșare a forțelor conservatoare și profitînd de la Moscova și de reducerii la tăcere a puținelor elemente cu adevărat democratice. Ne-am bucura la modul cel mai firesc, dacă s-ar obține o pacificare reală și operativă. Numai că orice pace adevărată și durabilă pentru a fi ca atare va trebui să întrunească cel puțin două condiții: să fie demnă și să excludă definitiv factorii ce ar putea s-o tulbure. Acordurile convenite, din păcate, nu garantează nici pe una. Iată de ce se cere să calculăm atent ce ne convine: o pace cu război periodic sau un război cu o pace durabilă. Să nu uităm că inamicul nu ne sînt ruși, ucrainenii, mancurții de dincolo ci elementele sovine, dornice de a reface imperiul terorii, care n-au cum să accepte dialogul sau respectarea obținînd pentru libertate ale cuiva. Anumite manevre — da. Dar vor fi fireștile manevre ale fiarei de pradă care ba se retrage, ba înaintează pentru ca, în consecință, să găsească poziția și momentul optim pentru un ultim salt... Semne de întrebare. Multe semne de întrebare. Dar și o certă nevoie de a fi extrem de atenți. Miza e prea mare: e viitorul nostru...

Victor GHERMAN.
Moldova-pres.

Dialog cu diplomați israelieni

Marți, 14 iulie, dl Ion Hadârcă, prim-vicepreședinte al Parlamentului Republicii Moldova, l-a primit pe diplomații israelieni Bruce Kashdan, însărcinat cu afaceri al Israelului la Moscova, și Lev Niv, secretar al doilea al ambasadei Israelului la Moscova — întrevederea au participat, de asemenea, președintele Comisiei permanente a Parlamentului pentru relațiile internaționale, dl Vasile Nedelciuc, și președintele Societății de cultură evreiască din Chișinău, dl Leonid Baltan.

Salutîndu-i pe reprezentanții Parlamentului Moldovei în numele conducerii statului lor, diplomații israelieni au exprimat dorința de a se stabili contacte mai strînse între legislatorii din cele două țări. Afară de aceasta, oaspeții au propus să se facă schimb de experiență în organizarea misiunilor de pace, pentru a învăța să depășească împreună dificultățile de felul celor cum sînt conflictul din Transnistria și situația din teritoriile arabe ocupate. Ei au rugat, de asemenea, să se transmită cuvinte de recunoștință conducerii Moldovei pentru atitudinea binevoitoare și ajutorul acordat comunităților și societăților de cultură evreiască din republică, pentru grija față de păstrarea limbii și culturii idiș.

Dnii Ion Hadârcă și Vasile Nedelciuc au susținut ideea colaborării între parlamentele celor două țări, propunînd să fie examinate o serie de considerații privind posibilitatea acordării de ajutor din partea Israelului în reglementarea pașnică a conflictului din raioanele de est ale Moldovei, inclusiv participarea observatorilor militari și experților israelieni la procesul de retragere a armatei a 14-a, precum și eventualul concurs al comunităților evreiești din S.U.A. și reprezentanților Israelului la O.N.U. în vederea retragerii cît mai grabnice a acestei armate.

Dl Lev Niv, secretar al doilea al ambasadei Israelului la Moscova, a adresat o rugăminte specială reprezentanților conducerii Parlamentului Moldovei, declarînd că se află în republică de două săptămîni și se ocupă de problemele repatrierii cetățenilor de naționalitate evreiască ce au avut de suferit de pe urma conflictului din Transnistria.

Diplomatul israelian l-a rugat pe interlocutori să contribuie pe cale parlamentară la simplificarea procedurii de plecare pentru această categorie de cetățeni ai Moldovei, cu atît mai mult cu cît o bună parte din instrucțiunile birocratice sînt moștenite din fosta U.R.S.S.

SINCERITATE DIPLOMATICĂ

«Dacă vrem să fim tari, să facem ceea ce trebuie să facem!»

Interviu cu dl Daniel DANILĂ, ambasadorul Republicii Moldova la București

— Stimate dle ambasador, în lumina ultimelor evoluții legate de situația din Transnistria ce ne puteți declara cu privire la efortul de soluționare pe cale pașnică a conflictului?

— Indiferent cum se desfășoară negocierile, unde se poartă convorbirile ori dacă ele au loc între doi, trei sau patru miniștri de externe, problema rămîne în esență aceeași. O soluționare pașnică a conflictului de pe malurile Nistrului presupune o primă și de neocolit condiție: retragerea armatei a 14-a din zonă. Nu este un lucru ușor, simplu, dacă ținem seama de specificul acestei armate, concepută ca o forță de intervenție extrem de mobilă a fostei Uniuni Sovietice, actualmente aflată în subordinea Rusiei. Armata a 14-a s-a implicat de la început în conflict, chiar dacă Iakovlev și Netkaciov n-au recunoscut acest lucru. Ea a dat sprijin separatiștilor, i-a tolerat pe cazaci și a intervenit apoi, pe față, cu tehnică grea de luptă, de partea smirnoviștilor. Ori de cîte ori vine vorba despre această armată se uită esențialul: este o armată străină, pe teritoriul unui stat suveran și independent — Republica Moldova, o armată care comite o agresiune de nedreptate. La început, cînd s-a pus problema retragerii unităților militare sovietice din republica noastră și din celelalte țări desprinse din fosta U.R.S.S. — țările baltice, de exemplu, — noi am fost foarte înțelegători. Ne-am dat seama că plecarea militarilor și familiilor lor necesita un efort mare, locuri de muncă, aparte, mente, cheltuieli. De aceea am crezut că și în această chestiune trebuia să se dea dovadă de tact și răbdare. Dar armata a 14-a nu numai că nu s-a pregătit de plecare, dar a și intervenit în sprijinul separatiștilor rusofoni.

Opinia publică trebuie să știe că nu Moldova a agresat pe cineva, ci că ea este obiectul unei agresiuni. In presa rusească s-a făcut mare caz de o așa zisă «declarație de război» a președintelui Snegur. Este o interpretare tendențioasă, fantezistă, pentru că președintele nostru a spus cu totul altceva. Și apoi Moldova nici nu a avut armată proprie. Dar astfel de speculații nu fac decît să agite spiritele.

— Considerați că odată plecată armata a 14-a, separatiștii, fiind lipsiți de suport, chestiunea se va limpezi? Ei vor recunoaște suveranitatea Moldovei sau vor persista într-o politică irațională de desprindere din trupul Moldovei a raioanelor din stînga Nistrului? Conducerea de la Chișinău va negocia cu separatiștii sau va trata chestiunea ca pe una de ordin anticonstituțional și îi va aduce la ordine?

— Dumneavoastră ați spus că e o chestiune anticonstituțională. Nu cred că odată cu plecarea armatei a 14-a această situație ar trebui rezolvată doar prin metode administrative pentru că este creată o situație și trebuie să ținem cont de ea. Se impune să aducem lucrurile la o normă constituțională. Sîntem obligați să o facem și atunci trebuie să vedem în ce mod vom proceda ca să nu stîrnim alte împotriviri în Transnistria. Insă condiția numărul unu pentru rezolvarea situației este retragerea armatei a 14-a. Ne-om înțelege apoi, noi între noi, cum s-o facem, c-o fi o zonă mai liberă, că o fi altceva, vom vedea. Putem face orice, în limita Constituției și legilor republicii. Nu vom face însă altă Constituție ca pentru altă țară.

— Poate că într-adevăr în euforia succesului obținerii suveranității, limbii de stat și independenței, și pentru că Moldova a obținut în 2—3 ani ceea ce în urmă cu cîtva timp nici nu s-ar fi visat, au fost săvîrșite și unele greșeli. Și una dintre ele este dacă nu o anume indiferență, poate neînțelegerea specificului problemelor populației din stînga Nistrului. E vorba și de populația românească dar și de ceilalți locuitori din zonă, statornicîți acolo în timp, aduși prin politica centrului imperial. De aici, trebuie totuși plecat. Dar cum?

— Recunoscînd unele greșeli care au fost posibile, nu trebuie să ne ridicăm însă deasupra acelor probleme care au fost create de către cei din Tiraspol. Adică, înțelegem că, într-adevăr, au fost, poate, greșeli. Era inevitabil. Dar să nu se estompeze prin această recunoaștere cauzele ce au dus la situația provocată de separatiști, alimentată de anumite cercuri. Amintiți-vă de cazaci, de manifestațiile de la Moscova, în fața reprezentanței Republicii Moldova, de cei care au luat arme din depozitele armatei a 14-a. Noi nu am pus arma în mîna nimănui. Nici nu am avut de unde. Politiștii noștri au fost cei maltratați, asasinați. Ei erau reprezentanții legali ai unui stat suveran. Sînt lucruri care trebuie să fie foarte clare, să nu căutăm acum greșeli, acolo unde nu sînt și ele să deturneze atenția de la natura conflictului. Noi o să fim iarăși acuzați pe nedrept, iar cei ce au atîtat conflictul se vor folosi de acest lucru. Noi recunoaștem ca oameni cinstiți că au fost unele greșeli, dar asta nu înseamnă că separatiștii au fost corecți și trebuie să le cerem, tot noi, scuze. Nu-i așa?

— De fapt separatiștii fluturâ acest «pericol» al Unirii Moldovei cu România și agită populația rusă sau rusofonă căreia i se inoculează spaima că ar urma să aibă un statut subaltern de populație minoritară, discriminată. Eu cred că această românofobie este o atitudine întreținută, un fel de sperietoare care să agite spiritele și care are darul să deturneze atenția de la problemele reale, reforma, democratizarea, crearea unor structuri noi.

— Vedeți, eu cred că nimeni n-ar trebui să se angajeze în stabilirea unui termen. Cînd se va întîmpla Unirea? Nu știu dacă cineva va putea să spună cu aproximație cînd va avea loc Unirea. Va fi peste un an, sau poate peste mai mulți. Nu asta ar trebui să ne preocupe acum. Pornim de la o realitate. Acum avem foarte multe lucruri de făcut împreună, și România și Moldova. Noi ar trebui să ne integrăm în plan economic, cît mai mult în plan cultural. In toate domeniile de fapt. Și problema noastră ar fi ca să rezolvăm chestiunile fără de care, la o etapă anumită, nu poți să te gîndești la alte lucruri. Dacă noi sărim acum peste etape și trăim doar la modul emoțional, și vrem să declarăm o unire fără să facem anumiți pași necesari, înainte de a parcurge un anume

(Sfîrșit în pag. 3.)

Știri externe

RABIN SOLICITĂ AJUTORUL ARABILOR

Noul prim-ministru al Israelului, Yitzhak Rabin, a cerut arabilor și palestinienilor să-l ajute în procesul de pace din Orientul Mijlociu. Prezentîndu-și guvernul său parlamentului israelian, dl Rabin a invitat pe regele Hussein al Iordaniei și pe președinții Siriei și Libanului să vină la Ierusalim. El a declarat că este dispus să călătorească la Amman, Damasc și Beirut. Ca un prim pas dl Rabin a invitat delegația iordaniano-palestiniană din cadrul negocierilor privind autonomia palestinienilor din teritoriile ocupate să-l întîlnească neoficial. El a adresat palestinienilor din teritoriile ocupate un apel direct să înceteze luptele și să profite de o ocazie pentru a negocia oferta de autonomie. In comentariile inițiale asupra discursului lui Rabin, oficialități palestiniene au subliniat că doresc mai degrabă acțiuni concrete decît alte declarații în plus, dar au recunoscut că importanța discursului dlui Rabin este extrem de mare. Corespondentul BBC la Ierusalim transmite că tonul discursului contrastează puternic cu atitudinea predecesorului său, Yitzhak Shamir.

INGRIJORAREA GUVERNELOR COMUNITARE

Miniștrii de finanțe ai Comunității Europene au căzut de acord să pună la dispoziția Rusiei 200 mln de dolari pentru ajutoare medicale. Suma face parte dintr-un pachet de ajutoare în valoare de 700 mln de dolari promiși anul trecut Rusiei de Comunitatea Europeană, dar reținuți datorită faptului că Moscova nu a vrut să renunțe la imunitate în condițiile în care nu ar fi reușit să rambursese împrumutul. Guvernele comunitare sînt îngrijorate de avertismentele conform cărora în lipsa unor ajutoare medicale și echipament medical de urgență întregul sistem de îngrijire a sănătății din fosta Uniune Sovietică s-ar putea prăbuși. Ajutorul medical a fost îndreptat prin intermediul băncii de comerț de stat al Rusiei, și nu prin intermediul guvernului.

FLOTA DISCORDIEI

Continuă divergențele dintre Rusia și Ucraina cu privire la controlul asupra flotei Mării Negre a fostei Uniuni Sovietice. In cadrul unui recent incident comandantul garnizoanei Sevastopol, locotenent colonelul Vladimir Zarev, a început o grevă a foamei în protest la demiterea din funcție a sa și a statului său major și ocuparea birourilor garnizoanei de către pușcași marini. Acțiunea fusese ordonată de către comandantul flotei Mării Negre, amiralul Igor Kasatonov, după ce ofițerii demiși depuseseră jurămînt de credință armatei nou create a Ucrainei.

KLAUS ȘI PREGĂTEȘTE CONAȚIONALII PENTRU INDEPENDENȚA

Primul ministru ceh Vaclav Klaus a transmis locuitorilor din teritoriile cehe Boemia și Moravia că trebuie să fie pregătiți să trăiască într-un stat independent. In cadrul declarației făcute în fața Adunării Naționale cehe cu privire la programul guvernului său Vaclav Klaus a afirmat că este evident că Slovacia dorește emanciparea și că cehii și slovacii au punete de vedere diferite asupra politicii economice și celei externe. De asemenea primul ministru ceh a afirmat că va fi adoptată o constituție democratică a Cehiei care va include funcția de președinte al țării și că obiectivele politice vor cuprinde integrarea în Europa Occidentală și progresul rapid pe calea adoptării economiei de piață.

CATASTROFA

Cel puțin 19 persoane și-au pierdut viața cu ocazia prăbușirii unui avion ce transporta familiile unor soldați ruși la decolarea din enclava Nahicevan din Azerbaidjan. Se relatează că avionul a fost înghițit de flăcări la capătul pistei de decolare pe un aeroport militar.

AL TREILEA PREMIER SUB AREST

Fostul prim-ministru al Bulgariei, Grișa Filipov, a devenit cel de-al treilea premier arestat sub acuzații de corupție, deturnare de fonduri ale statului și proasta administrare a economiei.